

[Bøgholm.]

Danmarks stilling ved Østersøen kan ikke på nogen som helst måde sammenlignes med den stilling, der er Norges.

Der har været tale om, hvorvidt et forsvaret af dansk område har interesse også for andre lande end vort eget, om ikke vi ville kunne risikere at se vort lands forsvar opgivet af vore allierede. Jeg synes, at den øvelse, Mainbrace, der netop har fundet sted, er en overordentlig stærk understregning af, at dette land ikke vil blive opgivet, men at landets forsvar bliver anset for en opgave ikke blot for os selv, men for en opgave for den samlede frie verden. Danmarks strategiske stilling er at være en flankestilling, og kender man moderne strategi, vil man forstå at vurdere en flankestillings betydning.

Jeg har blot en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Det ærede medlem synes mig at se en fare for verdensfreden i et militært bidrag fra tysk side. For mig at se er dette en fortidsbetragtning, der synes mig at høre hjemme i en tid, da aggressionsmuligheden, aggressionsviljen, eller hvordan man vil udtrykke det, var knyttet til Tyskland. I en tid, da aggressionsmuligheden ikke længere er knyttet til Tyskland, er det en tale, der efter min opfattelse har meget lidt forbindelse med virkeligheden.

Det ærede medlem udtalte sig, som om det tyske socialdemokrati som sådant skulle være imod ethvert militært bidrag fra tysk side.

Jeg vil gerne have lov til at gøre det ærede medlem opmærksom på en udtalelse, der kom fra det tyske socialdemokratis kongres i Dortmund fornylig, hvor man efter forslag af Willy Brandt netop vedtog en udtalelse, der forudså muligheden af et tysk militært bidrag indenfor fælleseuropæisk ramme, men udtalte sig imod den form, under hvilken der bliver forhandlet i øjeblikket af forbundskansler Adenauer. Det er min opfattelse, at Tyskland, der under alle forhold vil have en så afgørende betydning for vor verdensdels skæbne, enten må gå mod øst eller mod vest. Jeg tror ikke, der er nogen mulighed for, at Tyskland med sin strategiske placering i hjertet af Europa, vil få lov til at ligge som et militært tomrum. Så kan man jo gøre sig sine betragtninger om, hvorvidt det er bedst at se

Vesttyskland gå mod øst eller se det gå mod vest.

Kun to bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Hele den måde, hvorpå det ærede medlem omtalte den franske statsministers Pinays stilling, er jo et udtryk for, hvor dårligt underbygget det ærede medlems fremstilling er. Det ærede medlem gik så stærkt imod, at Pinay figurligt talt — således udtalte det ærede medlem sig — måtte smide USA-ambassadøren ned ad trapperne på grund af ambassadørens uforsømmethed, som det ærede medlem sagde. Men hvad drejede ambassadørens henvendelse sig om? Det ærede medlem ved, at ambassadørens henvendelse drejede sig om, hvorvidt Nordafrikas forhold skulle til drøftelse i FN eller ej, og det ærede medlem ved, at man fra russisk side ikke har den opfattelse, at drøftelse ikke bør finde sted.

Når det ærede medlem om en eventuel stationering af fremmede flyverstyrker på dansk område siger, at det er et dødsensfarligt spil, vil jeg blot spørge det ærede medlem om, hvordan han da ser på stationeringen af fremmede styrker i de østlige stater, hvor der ikke er tale om en stationering, men hvor der er tale om russiske baser i de østlige stater.

Jørgen Jørgensen (Lejre): I min tale i dag gjorde jeg forsøg på at bringe diskussionen om vor udenrigspolitik ned på virkelighedens grund. Jeg har i dag som ved andre lejligheder sagt, at Atlantpagten er en kendsgerning. Et flertal her i rigsdagen, regeringspartierne, socialdemokratiet og det ærede medlem hr. Viggo Starecke, har vedtaget, at Danmark skal tilslutte sig denne pagt. Der har været afholdt valg, og de partier, der stod med ansvaret for Danmarks tilslutning til pagten, mødte igen i rigsdagen med et flertal, der kunne føre denne politik videre. Denne kendsgerning tager vi til efterretning; det er der ikke noget nyt i. Men stillet overfor de problemer, som Atlantpagten rejser, stående på det udenrigspolitiske grundlag, som flertallet har ansvaret for, har jeg stillet en tre-fire spørgsmål, hvor jeg mener, at det standpunkt, flertallet indtager, afviger fra den holdning, som befolkningen måtte forstå var meningen, dengang den gav sin tilslutning til flertallets afgørelse om Danmarks tilslutning til Atlantpagten,